

gelse af særlige skridt. Under hensyn til at pengeinstitutter er undergivet tilsyn af en særlig offentlig myndighed og løbende er forpligtet til at indberette om de registrerede aktiver, er det fundet forsvarligt at indrømme indehaverne af de særligt dækkede obligationer en separatistlignende stilling alene på grundlag af pengeinstitutternes interne registreringer, uanset disse ikke har særlig tilværelse overfor omverdenen i øvrigt. Årsagen til denne afvigelse fra dansk rets almindelige regler er først og fremmest hensynet til en smidig administration.

Modparter på finansielle instrumenter indgået til afdekning af risici tildeles en separatistlignende stilling på lige fod med obligationsejerne til de registrerede aktiver i tilfælde af pengeinstituttets betalingsstandsning eller konkurs. Seniorgældslångivere tildeles en sekundær separatistlignende stilling, idet de dækkes efter obligationsindehaverne og modparter på finansielle instrumenter.

Forslaget til *stk. 1, 3. pkt.*, fastsætter, at et register ikke må indeholde aktiver, der har sikkerhed i såvel fast ejendom som i skibe. Baggrunden for denne adskillelse er, at det ønskes at give investorerne den sikkerhed, der ligger i, at der er ensartede karakteristika for aktiverne i det enkelte register. Forslaget har den konsekvens, at hvis et pengeinstitut ønsker at udstede særligt dækkede obligationer med sikkerhed i såvel skibe som fast ejendom, skal pengeinstituttet etablere mindst to registre. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 152 c, stk. 2, hvorefter en udstedelse af særligt dækkede obligationer ikke må ske med sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Forslaget indebærer også, at hvis et pengeinstitut udsteder særligt dækkede obligationer med sikkerhed i fast ejendom, kan pengeinstituttet ikke inden for denne udstedelse stille supplerende sikkerhed i form af skibe, hvis f.eks. markedsprisen på fast ejendom falder og omvendt.

Forslaget til § 152 g, *stk. 2*, om at finansielle instrumenter alene kan indgå i et register, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver i registeret og de udstedte særligt dækkede obligationer, og hvis pengeinstituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke medfører misligholdelse af en aftale om et finansielt instrument, skyldes hensynet til sikring af risikoafdekning netop i den situation, hvor registret skal udskilles. Hvis ikke dette krav blev stillet, ville den foretagne risikoafdekning ikke være til stede i den situation, hvor der er særligt brug for den.

Efter § 152 g, *stk. 3*, tjener de aktiver, herunder finansielle instrumenter, der er indeholdt i registeret,

først til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og de modparter med hvem de finansielle instrumenter er indgået. Aktiverne tjener også til sikkerhed for indehavere af særligt dækkede obligationer og finansielle modparter, hvor obligationerne ikke længere har betegnelsen »særligt dækkede obligationer«, fordi pengeinstituttet ikke har opfyldt kravet om at stille supplerende sikkerhed eller hvis pengeinstituttet ikke længere er et pengeinstitut, jf. § 247 f. Herefter tjener aktiverne i registeret til sikkerhed for seniorgældslångivere.

Det betyder, at de aktiver, der ligger i registeret, ikke indgår i pengeinstituttets konkursmasse til dækning af instituttets øvrige kreditorer, herunder til dækning af obligationsudstedelser, hvor aktiverne bag disse udstedelser er registreret i et andet register.

Rangordenen for fyldestgørelse i tilfælde af instituttets konkurs følger af forslaget til § 247 d, stk. 1.

Det foreslås i § 152 g, *stk. 4*, at det udstedende pengeinstitut skal indberette registrets aktiver til Finanstilsynet. For at sikre at registrene føres forsvarligt, pålægges pengeinstituttets valgte revisorer at kontrollere, at der registreres de fornødne aktiver til at dække udstedelsen af de pågældende særlige obligationer i det særskilte register. Finanstilsynet fastsætter ifølge forslaget til § 152 h nærmere regler for registrets indretning i bekendtgørelsesform.

§ 152 h

Det foreslås i § 152 h, *nr. 1*, at Finanstilsynet fastsætter regler for værdiansættelse af de udstedte særligt dækkede obligationer samt for den løbende opgørelse af sikkerhedernes værdi i forhold til obligationerne.

Ifølge det omarbejdede kreditinstitutdirektiv skal der ske en regelmæssig overvågning af værdien af de ejendomme, der ligger til sikkerhed for udstedelsen af de særligt dækkede obligationer. For erhvervsjendomme skal dette ske minimum en gang årligt og for beboelsesejendomme mindst hvert tredje år. Hvis markedssituationen er præget af betydelige ændringer, skal der ske en hyppigere overvågning. Der kan anvendes statistiske metoder til at overvåge ejendommens værdi og identificere, hvilke ejendomme der skal overvåges.

Hvis der foreligger oplysninger, der godtgør, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til markedsprisen, skal en ejendomsvurdering revideres af en vurderingssagkyndig. Den vurderingssagkyndige skal have de nødvendige kvalifikationer og være uafhængig af kreditbevillingsprocessen i det institut, der har ydet lånet, og som udsteder de særligt dækkede obligationer.